

Hvor utroligt det end kan lade, så fandt tyskerne aldrig ud af, at mange af dem hver dag passerede lige forbi en våbensmedie midt i Skjern by: -Bøsse-mager Korsholms værksted i Østergade, Inden bag nedrullede gardiner havde bøsse-mager Knud Korsholm og hans venner i militærgruppen trasket alle allierede våben. Det skete også til tider om dagen, når tyske militærfolk kiggede sig rundt i butikken.

Et par gange var der ty-skere i bøsse-mageriet, som de en tid overvejede at beslaglægge, men de fandt heldigvis lokalet for lille, så i stedet beslaglagde de lokaler i en nærliggende ejendom. Den såkaldte »Loge« Østergade 46 var også beslagt med tyskere. Våbensmedien havde altså tyske naboer til begge sider, men arbejdede støt- og roligt videre og sørgede for, at alle grupper i Skjern blev forsynet med klagjorde rifler, pistoler, maskingevær m.v.

På udstillingen STUK 4. 5. maj vil publikum på bl.a. hjemmevernens udstilling kunne se nogle af de våben, der blev nedkastet, og heretter fordelt til modstandsbevægelsen.

Lidt nervøs da et skud gik af

-Var I ikke temmeligt nervøse over situationen?

-Egentlig ikke, siger bøsse-mager Knud Korsholm. Vi var naturligvis forsigtige og sørgede for, at tingene ikke sådan lige var at se. Våbnene blev hurtigt klargjorte i portioner, som var til at overse, og herefter straks fordelt til grupperne i Skjern.

-En enkelt gang var jeg lidt betænkelig ved situationen.

-Jeg har fjernet magasi-

net fra geværet, sagde en af folkene, og henviste til geværet, som jeg så skulle overtage og gemme væk.

-For en ordens skyld lod jeg løbet pege imod en væg - og trykkede af for at sikre mig, at geværet ikke var ladet. Så gik der et skud - lige igennem en skuffe, og jeg skald da erkende, at vi lyttede meget intenst i den følgende halve time.

-Der skete altså ikke noget, så vi kørte videre.

Blev hentet med hestevogn

-Hvordan kom våbnene hertil?

-Vi hentede ladingen i Dejbjerg plantage, men våbene var taget ned et andet sted. Vistnok under bistand fra Sædding-gruppen.

-Richard Bech, nu Marup, fik fat i en stiv vogn og to heste og startede imod Dejbjerg plantage, medens jeg tog cyklen og trillede derud. Ordren lød på, at vi skulle hente et læs kvas til garver Nielsen.

-Det kneb noget at finde kontaktpanden, men til sidst fandt jeg da en mand, der lå og soled sig ved nogle sække.

-Hilsen fra Alborg, var stikordet, og så var den i orden og vognen blev kaldt frem.

Omkring 50 US-rifler, maskingevær og andre våben samt en mængde ammunition kom i bunden og så godt med kvas over. Så gik turen tilbage til Skjern og våbnene kom sikkert ned i garverens kælder.

Kom pr. trillebør - fordelt pr. bud

-Men våbnene skulle her-til.

-Ja, det gik nu udmærket. »Dagens portion« blev læsset på en trillebør og den blev ganske enkelt kørt om dagen fra garveren og

Gruppen som Korsholm var med i talte 8 mand. Forrest række fra venstre: Alfred Jepsen, Knud Korsholm og Marinus Nielsen. Bageste række fra venstre: Dyrlæge Urup, Kristian Jespersen, A. Olsen og Jens Laursen. Det 8. medlem, Knud Muldbjerg mangler. Billedet er fra sommeren 1945.

Våbensmedie midt i Skjern under krigen

Den ene trillebørfuld efter den anden endte hos Korsholm til klargøring

OPERATION: STUK

SKJERN-TARM UNDER KRIGEN

men det havde de jo gjort, hvis de anede, hvad der skjulte sig under dæklæset.

-Og der opstod aldrig problemer under klargøringen - bortset fra det lille

uheld med skuddet?

-Vi havde en nabokone, som var meget interesseret i, hvad der foregik bag de afdækkede vinduer. En tid var vi lidt nervøse, men så

op til os. Dengang var det en helt naturlig ting, at man brugte trillebør til mindre transporter, så det i sig selv vakte ingen forundring. Det tog tyskerne ingen notits af,

tog »Per« - en af bylederens nærmeste hjælpere, som var kommet hertil et andet sted fra, fat.
-Han gik simpelthen ind til hende og fortalte meget